

Та ние вече трѣбва да се замислимъ какъ дѣ отиваме и да се отречемъ отъ прѣходното, което ни води къмъ падане. Христосъ казва: „Които обича майка си и баща си, трѣбва да се отрече отъ тѣхъ и да Ме послѣдва“. И човѣкъ трѣбва вече да каже: „Не искамъ повече досегашното млѣко; по-добрѣ да мрамъ безъ млѣко, отколкото съ такова млѣко, защото смъртъ безъ млѣко е по-добра, отколкото съ покварено млѣко“. Трѣбва да се откажемъ отъ всички мамливи пѣща, които покварятъ нашитѣ мисли, и желанія, които тровятъ нашия животъ, и да потърсимъ и намѣримъ Божествената Истина. Намерението ми не е да ви плаша, а да ви свѣрна да помислите вече за себе си. Вземете и се огледайте, вижте какъ изглежда вашето лице, каква краска има то; ако е много червено, показва, че е възбудено, че тѣлото е въ нездравно състояние; ако е много блѣдо, апатия къмъ живота; и едното и другото не е християнско. А ако употребите Христовата храна, за която говори апостолъ Петъръ, и ще имате добро разположение, радостъ, веселие, подемъ на вашия духъ, смѣлость и рѣшителность въ борбата; ако бждете наситени отъ това живо млѣко, никакви микроби не могатъ вече се загнизи въ васъ. Ако имахъ сега малко по свободно врѣме, щѣхъ да дамъ описание, какъвъ трѣбва да бжде християнинътъ въ пълния смисълъ на думата. Вие имате извѣстни стремежи, искате да бждете добри, да обичате. но не можете — защо? — защото не знаете какъ да постѣпите. Единъ лѣкаръ билъ повиканъ отъ една богата мома, болна отъ скука; първото нѣщо, което ѝ прѣпорѣчалъ, било упражнение. — „Какъ да се упражнявамъ!“ — Ако не се упражнявашъ, бѣдству-